

Papíroví draci

Pavel Dobeš

1. Když vidím nad polem papírové draky,
chtěl bych být dítětem a draka pouštět taky,
poslat mu psaníčko po rezné niti,
nakreslit sluníčko, ať lidem svítí.
2. Ať svítí k radosti, ať lidem praví,
od lidských starostí ať zvednou hlavy:
podívej, člověče, nasad' si brejle,
vezmi kus papíru, sežeň tři špejle.
R: Ať jsi, kde jsi, nikdy nejsi
na tom světě sám.
Zrob si draka, zazpívej si
pam pa ram pam pam.
3. Když vidím na nebi papírové draky,
chtěl bych být dítětem a zůčasnit se taky,
když den se sešeří, domů utíkat,
zasednout k večeři, vyčurat a spát.
4. Usínat s nadějí, jak usínají děti,
že někde po nebi jejich draky letí,
vítr je jim motorem a všude, kde je víra,
i nebe se svým prostorem se před ním otevírá.
R: